

عنوان مقاله:

بررسی توفیقی بودن عقود معین در فقه امامیه

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی علوم انسانی و توسعه (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سیدامیر دبیری - کارشناسی ارشد مرکز تخصصی فقه و اصول حوزه علمیه قم

میلاد حیدری - کارشناسی ارشد مرکز تخصصی فقه و اصول حوزه علمیه قم

خلاصه مقاله:

عقود و قراردادهای نقش کلیدی و محوری در پیشبرد اهداف زندگی اجتماعی بشر ایفا می کند، و با پیشرفت جوامع همه روزه جلوه های تازه ای از معاملات پدید می آید که در گذشته معمول نبوده است که به این عقود، عقود غیرمعین و جدید گفته میشود که در فقه ذکر نشدهاند. مقاله حاضر در بررسی آن از منظر فقهای امامیه می باشد و به این نتیجه رسیده است که اکثر فقها متقدم قائل به توفیقی بودن عقود معین هستند برخلاف فقهای متأخر که قائل به عدم توفیقی بودن عقود معین میباشند که این اختلاف ناشی از اختلاف در تاسیسی بودن یا امضائی بودن الفاظ معامله و اختلاف در اثبات و جریان اصل صحت یا اصل اولی فساد در معاملات است. بر اساس دلایلی که مخالفین توفیقی بودن عقود معین ذکر کرده اند چنین معاملاتی صحیح خواهد بود و قانون مدنی ایران طبق نظر فقها متأخر، اصل حاکمیت اراده و عدم توفیقی بودن عقود معین را پذیرفته و حکم بر صحت عقود و معاملات غیرمعین نموده است و در ماده ۱۰ قانون مدنی انعکاس یافته است. با بحث و بررسی این موضوع، صحت و عدم صحت چنین معاملاتی مشخص میشود و در صورت مخالفت با قانون، میتواند در اصلاح قانون تاثیرگذار باشد.

کلمات کلیدی:

توفیقی بودن، عقود معین، فقه امامیه، موافقین، مخالفین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1498332>

